

Landsmandinde flere Bytter Tøi til Børnene og Løfte om mere hver Maanedsdag, efterhaanden som det blev færdigt.

„Ill. Womans Alliance“ vilde ikke være med til at indbyde Folk til at give Klæder til de Børn, der ikke kunde gaa i Skole af Mangel paa dem — den mente, at Staten burde gjøre det. Womans Club derimod dannede en Forening med det Formaal. Her arbeidede Mrs. Judge Tuley og en dansk Dame, Mrs. Vilhelmine Hansen, ihærdigt de første Vintre. Klubben har givet Stødet til, at der er blevet ansat kvindelige, Skoleinspektører, Kvinder til Opsynsmænd ved Sindssygeanstalter for Kvinder og Kvinder paa Politistationen, hvor Kvinder og Børn bringes ind.

The Ill. Womans Alliance bestaar ikke af rige Kvinder, de velstaaende af dem ere tildels sendte som Repræsentanter for de Foreninger, de arbeide i og for. De Kvinder, der møde paa Fagforeningernes og Arbejderforeningernes Vegne, repræsentere ofte mange tusind Medlemmer og kjende Folkets Arbejderforhold tilbunds. Foreningen arbeider i Udvalg ligesom Kvindeforeningen. Et Udvalg besøger Skoler, Fængsler, Hospitaler, Klostre, Sindssygeanstalter, Hjem for fattige, Fattiggaaarde og aflægger saa Beretning om, hvad de har set og hørt. Det kneb med at komme ind i de katholske Skoler og Opfostringshuse, men den katholske Dommer Prendergast skaffede dog Tilladelsen. Et Udvalg arbeider paa at skaffe fri Badeanstalter og Vadskerier for Ubemidlede. De forberedte Sagen ved at tale med Byraadets Medlemmer, senere indbragte de et Andragende derom i selve Raadet. Det var første Gang, at Kvinder mødte der; man lod sig dog nøie med at indbringe sit Andragende og være tilstede, da det blev diskuteret, medens Damerne fra Womans Club var de første, hvis Formand talte i Byraadet. The Alliance tjente sine Sporer, da den ved at oplyse Byraadet om, hvor haardt Chicago trængte til flere Skoler i de tættest befolkede Distrikter, satte igjennem, at der blev bevilliget Penge til 5 nye Skoler. Den første Formand var Frøken Caroline Huling, en virksom energisk Redaktør, hvis Hovedopgave det er at arbeide for, at Børn og Fabrikarbejdere komme til deres Ret. Drivfjederen var Sekretæren, den energiske, varmtfølende Mrs. C. Brown, der, da hun selv har arbeidet som Lærerinde i en offentlig Skole i den Del af Byen, der beboes af Fremmede, vidste hvad hun talte om.